

'פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה' כי באלו השערים נמצאים כל הטוב הגנוז שהם סתרי תורה. **יִימָא לֹון, פְּתַחוּ לִיה בְּהַאי תְּרַעָא דְאַתְקְרִי אַהֲבָה, אוּ בְּהַאי תְּרַעָא דְאַיְהִי תְּשׁוּבָה. כָּל צְדִיק יִיעוּל כְּפּוּם דְּרַגָּא דִּילִיה** ואז יאמר להם הקב"ה תפתחו לו פתח בזה השער הנקרא

אהבה או בזה השער שנקרא תשובה מאחר שכל צדיק נכנס לפני המדרגה שלו [קנט], **וְרָזָא דְמַלְאָה** (ישעיה כו) **פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גּוֹי צְדִיק וְגוֹ'** וסוד הדבר הוא מש"כ פתחו שערים וגו' בלשון רבים כי יש כמה שערים שכל צדיק נכנס

בהם כפי מדרגתו [קט].

אור הרשב"י

ובגין דא, מאן דאיהו חייבא וייעול למנדע רזין דאורייתא כמה נחשים ועקרבים מבלבלין מחשבת'י דלא ייעול לאתר דלאו דילי'. אבל מאן דאיהו טוב, כל אילין נטירין אינן למימרי', וקטיגור נעשה סניגור, ויעלון לי' לטוב הגנוז, וימרון מרנא הא בר נש טוב וצדיק וירא שמים בעי לעיילא קדמך וכו'. ההוא טוב גנוז יימא לון, פתחו ליה בהאי תרעא דאתקרי אהבה, או בהאי תרעא דאיהו תשובה, כל צדיק ייעול כפום דרגא דיליה.

ואין טוב אלא תורה (ע"ז יש ע"ב), וכשארם רוצה להנות ולחשוב בתורה, היינו ברזין דאורייתא, אינן נטורין ונחשים ועקרבים מבלבלין מחשבת'י, ואלו הם המחשבות שבאין לאדם. וכשארם רוצה וחושק עד מאד, ופותחין

[קנט] וביאר הדמשק אליעזר שלפעמים יש צדיק שעובד לקב"ה מתוך אהבה שלא ע"מ לקבל פרס והוא זוכה להיכנס אל שער אהבה ויש צדיק שמדקדק על עצמו על כל דבר קטן ועל כל חטא קל הוא עושה תשובה מיד והוא זוכה להיכנס בשער התשובה.

[קס] ובענין זה איתא בליקוטי מוה"ר"ן תורה פד וז"ל: איתא בגמ' (מגילה כח) במה הארכת ימים, אמר לו וותרן הייתי בממוני. לבאר זה, צריך לידע מה דאיתא בזה"ק (פ' נשא דף קכ"ג), וז"ל ת"ח לשית ימי בראשית לכל חד אית ליה פרצופי' דההוא דרגא דאנהיג ליה, ולא תשכח יום דלית ביה טוב וכו'. וכל יומא אית לי' גדר מלבר, דלא ייעול כל בר נש לההוא טוב, כגון השך דכסיא לנהורא וכו'.

מספר סוגים של תשובה ולא כל הפנים שוות

כֵּעֵן צָרִיךְ לְאַהֲדָרָא עַל פְּתַח הַתְּשׁוּבָה ואמר הרעיא מהימנא
 שעתה צריך לחזור ולעסוק בענין פתח התשובה. **וְכִי מִכְּמָה מִיָּנִין**
אִיהוּ תְּשׁוּבָה דְּעַבְדִּין בְּנֵי נָשָׂא, כְּלָהוּ טָבִין, אֲבָל לֹא
כָּל אַפֵּיִיא שׁוּין כי יש כמה סוגים בתשובה שעושים בני האדם ובאמת כל סוגי
 התשובה הם טובים אבל בכל זאת אין כל הפנים שוות בזה. **אֵית בַּר נָשׁ דְּאִיהוּ**
רְשָׁע גָּמּוּר כָּל יָמָיו, וְאִיהוּ עוֹבֵר עַל פְּמָה פְּקוּדִין דְּלָא
תַּעֲשֶׂה, וּמִתְחַרֵּט וּמוֹדָה עֲלֵיהּ, וְלִבְתָּר פִּין לָא עָבַד לָא
טַב וְלָא בִישׁ כי יש אדם שהיה רשע גמור כל חייו מאחר שהוא עבר על כמה
 מצוות לא תעשה אולם בסוף הוא התחרט והודה עליהם, אבל אח"כ הוא לא עשה לא טוב
 ולא רע מאחר שהוא חשב שהוא כבר אדם כשר ע"י שהוא תיקן את הכל. **לָדָא וְדָאֵי**
יִמְחֹל לֵיהּ קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲבָל לָא דִּיזְכָּה לְתְּשׁוּבָה
עֲלָאָה ולזה האדם ודאי ימחול לו הקב"ה אולם הוא לא יזכה לתשובה העליונה של

אור הרשב"י

לו, כנ"ל בזה"ק. אזי כל יום ויום אצלו גדול עד
 מאד, כי רואה ומשיג הטוב הגנוז, היינו רוזין
 דאורייתא, השייך לאותו היום.
 וזה ששאל התנא כמה הארכת ימים, היינו
 באיזה מדה מן המדות נכנסת להטוב הגנוז,
 והארכת הימים שלך להיות גדולים כנ"ל.
 והשיב לו וותרן הייתי בממוני, שזו היא מדת
 אברהם אבינו, והיא תרעא דאיתקרי" אהבה,
 והוא סטרא דימינא. ואיתא בת"ז (תי' ע' דף

ק"ח) מסטרא דימינא, מוחא חוורא ככספא.
 היינו שכל המקטרגים וכל הנחשים ועקרבים,
 היינו המחשבות זרות שמבלבלין מחשבתיה,
 נעשין חוורא ככספא. ולכך נאמר באברהם
 (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים, היינו
 שהיו כל הימים שלו שלמים וגדולים. כי
 מסטרא דימינא מוחא חוורא ככספא, ומן
 הקטיגור נעשה סניגור, והיה יכול לבוא בכל
 יום אל הטוב הגנוז השייך לו.

הלימוד היומני

לע"נ אליהו בן גרסיה ז"ל

הבינה אלא רק בסוד התשובה של תשוב ה' שהיא המלכות. **אֵית בַּר נֶשׁ לְבַתָּר**.
דִּיִּיתוּב מִחַטָּאוֹ, וּמִתְכַּפֵּר לֵיהּ, אֵיהוּ אָזִיל בְּדַרְךְ
מְצוּהָ, וּמִתְעַסֵּק בְּכָל כַּחוּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְקַדְשָׁא
בְּרִיָּךְ הוּא וכן יש אדם אחר שאחרי שהוא שב בתשובה שבזה התכפרו לו עוונותיו

אז הוא הולך בדרך של המצווה והוא מתעסק בכל כוחו ביראה ואהבה אל הקב"ה. **דָּא**
זְכִי לְתִשׁוּבָה תַּתְּאַה, דְּאֵתְקַרֵי ה'. וְדָא אֵיהוּ תִשׁוּבָה
תַּתְּאַה ואדם זה זוכה לתשובה התחתונה של המלכות שהיא נקרא ה' אחרונה של השם

הוי"ה כי זו היא התשובה התחתונה של המלכות שהיא תשוב ה' של המלכות שבזה הוא
 מתקן את הפגמים שהוא פגם במלכות ועי"כ הוא מתדבק בה.

אדם שחוזר בתשובה ומתחרט על עוונותיו ועוסק בתורה ביראה ובאהבה
 זוכה להשלים שם הוי"ה

וְאֵית בַּר נֶשׁ לְבַתָּר דְּמִתְחַרַּט מִחֻבּוּי, וְיַעֲבִיד
תִּשׁוּבָה, וְיִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵיִתָּא בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ
דְקַדְשָׁא בְרִיָּךְ הוּא, וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָם וכן יש אדם

שאחרי שהוא מתחרט על כל עוונותיו אז הוא עוסק בתורה ביראה ואהבה אל הקב"ה שלא
 על מנת לקבל פרס. **דָּא זְכִי לְאָת ו', וְאֵיהוּ בֶן י"ה, וְעַל שְׁמִיָּה**
אֵתְקַרֵי בִינָה, וְדָא גָרִים דְּתִשׁוּב ו' לְגַבֵי ה'. וּמַלְת
תִּשׁוּבָה כַּךְ הִיא, תִּשׁוּב ו' לְה' והוא זוכה אל אות ו' של ז"א שהוא בן

לאו"א הנקראים י"ה, ועל שמו נקראת הבינה שהוא נוטריקון בן י"ה כי ז"א הוא בן לאו"א

הנקראים י"ה וזה החוזר בתשובה גורם שישוב האות ו' של ז"א אצל האות ה' של המלכות
שכן תיבת תשובה כך היא: תשוב ה', כי אז תשוב ו' של ז"א אל אות ה' של המלכות [קסא]
ויושלם שם הוי"ה.

ישראל מקיימים את התורה מצד ז"א ואת המצוה מצד המלכות לכן הם
נקראים בניו לקב"ה

וְלְעוֹלָם לֹא שָׂרִיָּא ה' בְּבֵר נֶשׁ, וְלֹא ו', (דף קכ"ג ע"ב) בְּלֹא
דְחִילוּ וּבְלֹא רְחִימוּ, דְּאֵינּוּן י"ה וְלְעוֹלָם לֹא שׁוּרָה עַל

האדם האות ה' של המלכות ולא האות ו' של ז"א בלא היראה והאהבה שהם סוד אותיות
י"ה של או"א, יְרָאָה וְאֶהְבָּה קְרִינָן לֵיהּ וְדָאֵי. וּמִתַּמָּן
אֶתִּיּהִיבוּ הַתּוֹרָה וְהַמְצוּה דְּאֵינּוּן בֵּן וּבֵת כִּי יִרְאָה אֲנִי קוֹרְאִים

אותו אבא ואהבה אנו קוראים אותו אמא בודאי, ומהם ניתנו ונתקנו זו"ן שהם סוד תורה
ומצוה שהם בן ובת לאו"א. וּבְגִין דִּישְׂרָאֵל מְקַיְימִין הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּה, אֶתִּקְרִיאוּ בָּנִים לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲדָא
הוּא דְכֶתִיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹן בְּגַלְל

שישראל מקיימים את התורה מצד ז"א ואת המצוה מצד המלכות אז לכן הם נקראים בניו
לקב"ה וזהו מש"כ 'בנים אתם לה' אלהיכם' שהם זו"ן.

אור הרשב"י

[קסא] כי עיקר התשובה הוא לייחד את זו"ן או"א אלא רק באותיות ו"ה של זו"ן (רממשק
מאחר שאין הפגם מגיע אל אותיות י"ה של אליעזר).

הלימוד היומני

לע"נ אליהו בן גרסיה ז"ל